

UZASADNIENIE

G. M. został oskarżony o to, że w 2010 r. w P. po złożeniu w dniu 07 maja 2010r. wniosku w (...) o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności rolno - środowiskowych i po niewykonaniu siewu roślin poplonowych, na działkach rolnych, wyłudził nienależne środki pomocowe w kwocie 31 104,90 zł, i płatności bezpośrednie w kwocie 21 227,78 zł, czym działał na szkodę (...)

Biuro w P., tj. o popełnienie czynu kumulatywnie kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 20 marca 2017 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 94/16;

1. uznał oskarżonego **G. M.** w miejsce zarzucanego aktem oskarżenia czynu winnego tego, że w 2010 r. w P. złożony do (...) Biuro w P. w dniu 07 maja 2010 r. wniosek o przyznanie płatności za rok 2010r. umyślnie wskazał w nim

nierzetelne dane co do powierzchni działek oznaczonych we wniosku jako (...)podając, że powierzchnia w/w działki wynosi 2,27 ha, podczas, gdy w rzeczywistości wynosi 17,28 ha oraz działki oznaczonej we wniosku jako(...)podając, że powierzchnia w/w działki wynosi 1,2 ha, podczas, gdy w rzeczywistości wynosi 1,12 ha, przez co wyłudził zawyżone świadczenia z tytułu płatności:

- jednolitej płatności obszarowej o kwotę 1725,63 zł,

- z tytułu uzupełniającej płatności obszarowej o kwotę 1004,75 zł,

- do upraw roślin strączkowych i motylkowych o kwotę 999,10 zł,

- z tytułu realizacji przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt o kwotę 1749,90 zł., czym działał na szkodę (...) Biuro w P., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w. zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 złotych,

2. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat,

3. zasądzi od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. kwotę 723,24 zł. z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

4. zasądził od oskarżonego G. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000,00 zł., z tytułu częściowego zwrotu poniesionych wydatków przez Skarb Państwa w toku postępowania oraz kwotę 320,00 zł., z tytułu opłaty od wymierzonych kar.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. sprostował wyrok wydany w dniu 20 marca 2017 r. w sprawie VII K 94/16, w ten sposób, że w punkcie 1 sentencji wyroku zakreślił liczbę 2,27, a nadpisał liczbę 20,27.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją przez obrońcę oskarżonego oraz samego oskarżonego G. M..

Obrońca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w całości, na korzyść oskarżonego i zarzucił mu:

1.obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj.:

- art. 5 § 2 kpk przez jego niezastosowanie,

- art. 4, 7 kpk poprzez błędną ocenę zebranego sprawie materiału dowodowego, dokonaną z naruszeniem zasad obiektywizmu, poprzez uznanie dowodów w postaci zdjęć satelitarnych, map geodezyjnych oraz wgranym podkładem mapowym w odbiorniku (...) kontrolujących stanowiących podstawę ustaleń faktycznych Sądu za uzasadniające winę oskarżonego,

- art. 167 kpk w zw. z art. 366 kpk poprzez nie przeprowadzenie z urzędu dowodu z opinii biegłego, który sprawdziłby powierzchnię spornych działek, czy nie przeprowadzenie dowodu z dokumentów urzędowych dotyczących tych działek, które można uzyskać z innych instytucji państwowych (starostwo, urząd gminy bądź wydział ksiąg wieczystych) na okoliczność ustalenia faktycznej wielkości tych nieruchomości, które to dowody mogły mieć istotny wpływ dla rozstrzygnięcia sprawy,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- Ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. z 2008 r. Nr 170, poz. 1051, z późn. zm.)

- Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny spełniać wnioski w sprawach dotyczących płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. Nr 39, poz. 215),

- Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie gatunków roślin, do uprawy których może zostać przyznana specjalna płatność obszarowa do powierzchni upraw roślin strączkowych i motylkowatych drobnonasiennych (Dz. U. Nr 39, poz. 213),

- Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 marca 2009 r. w sprawie rodzajów roślin objętych płatnością uzupełniającą oraz szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. Nr 40, poz. 326, z późn. zm.), zmienionego przez: Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 marca 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów roślin objętych płatnością uzupełniającą oraz szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. Nr 39, poz. 217),

- Rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2009 r., str. 16, z późn. zm.),

z uwagi na fakt, iż dopuszczają one 5% próg błędów w określeniu powierzchni wskazanej do dopłaty, wskazują rygorystyczny tryb składania wniosków oraz wskazują na to, iż po złożeniu wniosku każdorazowo przeprowadzana jest kontrola administracyjna, która ma na celu sprawdzenie powierzchni działek rolnych wskazanych do dopłat w złożonym wniosku i w oparciu o którą to kontrolę (przeprowadzoną także wobec oskarżonego) Agencja wylicza i wypłaca dopłaty bezpośrednio - zatem sama Agencja sprawdziła powierzchnię wskazanych do dopłat nieruchomości i w oparciu o to dokonała płatności. W ocenie skarżącego może być zatem mowa o wskazanym w przypisanym oskarżonemu czynnie zaniżeniu powierzchni działek, a już na pewno nie celowym, a przez to wyłudzeniu większych dopłat.

- art. 298 § 1 kk i art. 297 § 1 kk poprzez uznanie, iż oskarżony umyślnie wskazał w przedmiotowym wniosku o dopłaty nierzetelne dane odnośnie powierzchni wskazanych w nim działek.

W konkluzji obrońca oskarżonego wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu,

2) ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu,

3) zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym, podając, iż koszty te nie zostały ani w całości ani w części pokryte.

Oskarżony G. M. również zaskarżył wyrok w całości i zaraz na wstępie wniósł o jego uchylenie i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego oskarżony podniósł, że wydany w sprawie wyrok jest sprzeczny z obowiązującym prawem – nie podając konkretnie jakie przepisy prawne w jego ocenie zostały naruszone, oparty o nieprawdziwe fakty, które Sąd próbuje na siłę mu przypisać. W dalszej części uzasadnienia oskarżony odniósł się do sporządzonej w sprawie opinii biegłego sądowego z zakresu rolnictwa, w pełni ją aprobując i oceniając jako fachową. W ocenie oskarżonego właśnie ta opinia potwierdziła jego wyjaśnienia oraz relacje przesłuchanych w sprawie świadków w zakresie posianych przez niego w 2010 r. na użytkowanych działkach rolnych deklarowanych zasiewów głównych i poplonów. Oskarżony podniósł też, iż w sytuacji, kiedy upadło oskarżenie braku zasiewu roślin plonu głównego, a po nim roślin poplonowych, jedyną możliwością utrzymania celu jakim jest skazanie go, jest punkt zaczepienia o celowym zawyżeniu powierzchni, aby wyłudzić nienależne dopłaty. G. M. odnośnie przypisanego mu celowego zawyżenia powierzchni działek w celu uzyskania dopłat do użytkowanych gruntów zauważył też, że gdyby rzeczywiście chciał wyłudzić dopłaty, to wpisałby powierzchnie całkowite, co wówczas znacząco podnosi powierzchnię gospodarstwa, a i dopłaty. W dalszej części wspominał jeszcze o tym, że w jego gospodarstwie było przeprowadzonych około 5 kontroli i nigdy powierzchnie się nie zgadzały i wyniki kontrolującym wychodziły różne mimo, że pole uprawia zawsze tak samo i w tych samych granicach. Zmierzone powierzchnie miały różnice in+ i in#. Oskarżony wskazał, że podane przez niego powierzchnie we wniosku zostały podane na podstawie poprzednich pomiarów oraz pomiaru wykonanego na portalu internetowym (...). Ponadto oskarżony wspominał, że przepisy i rozporządzenia unii europejskiej w sprawie przyznania dopłat bezpośrednich dopuszczają różnice pomiędzy powierzchnią deklarowaną, a powierzchnią objętą dotacjami i w jego przypadku tak właśnie jest i różnice mieszczą się w określonej tymi przepisami granicy tolerancji. Nadto oskarżony odniósł się do wymierzonej mu kary za przypisany czyn i zarzucił, iż nie uwzględnia ona wymierzonych mu przez (...) sankcji administracyjnych, które już w całości uiścił.

Prokurator na rozprawie apelacyjnej wniósł o nieuwzględnienie obu apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Obrońca oskarżonego popierał w pełni wniesioną apelację i zarzuty w niej zawarte. obrońca popierał także apelację wniesioną przez oskarżonego. Nadto obrońca oskarżonego wniósł o zasądzenie kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Oskarżony G. M. nie stawiał się na rozprawę apelacyjną, mimo osobistego zawiadomienia o terminie rozprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje obrońcy oskarżonego i oskarżonego G. M. okazały się zasadne w takim stopniu, że w wyniku ich uwzględnienia zaistniały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu występku.

Mając na uwadze treść przepisu art. 436 kpk Sąd Okręgowy ograniczył rozpoznanie apelacji, w szczególności wniesionej przez obrońcę oskarżonego tylko do zarzutów, których rozpoznanie stało się wystarczające do wydania wyroku w niniejszej sprawie, czyniąc pozostałe podniesione zarzuty jako bezprzedmiotowe.

W ocenie Sądu Okręgowego analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przebieg postępowania rozpoznawczego prowadzą do wniosku, iż Sąd I instancji w trakcie rozpoznania sprawy dopuścił się tego rodzaju obrazy przepisów prawa procesowego, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Chodzi tu mianowicie

o naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów. Obraza przepisu art. 7 kpk spowodowała w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść.

Sąd I instancji przypisał oskarżonemu, iż w dniu 07 maja 2010 r. złożony w (...) Biuro w P. wniosek o przyznanie płatności za 2010 r., **umyślnie wskazał** w nim nierzetelne dane co do powierzchni działek oznaczonych we wniosku jako A/A1/A2 i C/C1/C2, przez co wyłudził zawyżone odpowiednio świadczenia z tytułu płatności jednolitej płatności obszarowej, uzupełniającej płatności obszarowej, do upraw strączkowych i motylkowych i z tytułu realizacji przedsięwzięć rolno środowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt, tj. czyn wyczerpujący kumulatywnie dyspozycję art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W tym miejscu należy zauważyć, iż nieprawidłowym było dokonanie przez Sąd I instancji postanowieniem z dnia 24 marca 2017 r., sprostowania punktu 1 części dyspozytywnej wydanego wyroku poprzez zakreślenie liczby 2,27, a nadpisanie liczby 20,27, z uwagi na to, iż pomyłka ta dotyczyła merytorycznej treści wyroku.

Wracając do kwestii przypisania oskarżonemu sprawstwa przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk, zauważyć należy, jak słusznie zarzuca obrońca oskarżonego, iż Sąd Rejonowy czyniąc rozważania w zakresie przypisanego oskarżonemu czynu, w ogóle nie wyjaśnił w jakich okolicznościach sprawy upatruje wyczerpanie przez oskarżonego znamienia podmiotowego oszustwa, a mianowicie zamiaru bezpośredniego kierunkowego odnośnie podania zawyżonej powierzchni działek rolnych oznaczonych A/A1/A2 i C/C1/C2. Sąd Rejonowy w swoich rozważaniach stwierdza jedynie, iż oskarżony składając w dniu 07 maja 2010 r. wymagany wniosek o przyznanie płatności na rok 2010 **umyślnie podał** nierzetelne dane co do powierzchni działek oznaczonych A/A1/A2 i C/C1 /C2 oraz że oskarżony działał konsekwentnie w jednym zamiarze otrzymania wyższych płatności, to tym samym wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W tym miejscu zauważyć należy, iż odpowiada za **oszustwo**, ten kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą **wprowadzenia w błąd** albo wyzyskania błędu. Wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami, doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy. **Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania** lub zaniechania. **Jeżeli jeden z tych elementów nie jest objęty świadomością – nie ma oszustwa i jeżeli któregoś z nich sprawca nie chce, lecz godzi się, również nie ma oszustwa.** Oszustwo bowiem może być przestępstwem popełnionym tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, **obejmującym cel i sposób działania** (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1973 r., III KR 278/73, OSNPG 1974, Nr 7, poz. 81).

W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji błędnie ustalił, że G. M. chciał w celu uzyskania wyższych płatności do gruntów podać zawyżone powierzchnie w/w działek rolnych. Tym samym doszło po stronie Sądu I instancji do błędnej oceny prawno karnej zachowania oskarżonego. Można oczywiście zgodzić się na podstawie zebranego materiału dowodowego, iż oskarżony działał w celu uzyskania dopłat do uprawianych gruntów i obejmował to zamiarem bezpośrednim, tj. chciał tego, jednakże do uznania, iż wyłudził przedmiotowe płatności jest to jeszcze nie wystarczające. Aby przypisać oskarżonemu działanie z zamiarem oszukania (...), czy to w momencie składania wniosku, tj. w dniu 07 maja 2010 r., czy też ewentualnie podczas dokonywanej na skutek wezwania (...) korektyw dniu 22 października 2010 r. złożonego wniosku, kiedy to okazało się że powierzchnia działki oznaczonej symbolem A/A1/A2 jest zawyżona, musiałby mieć świadomość i chcieć podać zawyżoną powierzchnię przedmiotowych działek. Mało tego nawet gdyby ustalić, że oskarżony wykazał się podczas składania wniosku, czy też wyżej wspomnianej korekty, niedbalstwem w zakresie podania rzeczywistej powierzchni użytkowanej rolniczo działki (...) i przypuszczał, że powierzchnie tych działek nie są w pełni prawidłowe, to nie stanowi to podstawy do uznania, że wyczerpał znamiona występku oszustwa z art. 286 § 1 kk, czy też z art. 297 § 1 kk, które również można popełnić wyłącznie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Nadto należy jeszcze zauważyć, że oskarżony złożył w dniu 07 maja 2010 r. formularz wniosku o przyznanie płatności na rok 2010 (k. 214 – 222) nadesłany mu przez (...) wypełniony w zakresie powierzchni działki ewidencyjnej

(...) (wchodzącej w skład działki rolnej A/A1/A2), o powierzchni 16,7210 ha, ze wskazaniem powierzchni gruntów rolnych na tej działce – 16,29 ha i wyłączeniem do programu pomocowego powierzchni 1,79 ha, co dawało faktyczną powierzchnię działki rolnej 14,50 ha. Następnie w wykonaniu wezwania (...) z dnia 21 października 2010 r., oskarżony dokonał w dniu 22 października 2010 r. korekty wniosku o dopłaty w zakresie w/w działki podając powierzchnię ogółem gruntów rolnych na tej działce – 15,95 ha, z wyłączeniem od programu pomocowego powierzchni 1,45 ha – działka rolna zachowała swą powierzchnię tj. 14,50 ha w granicach działki ewidencyjnej. Taka też powierzchnia przedmiotowej działki była podawana we wnioskach o dopłaty w latach 2006 – 2009, kiedy to w 2004 r. i 2008 r. gospodarstwo rolne oskarżonego podlegało kontroli, choć jak podaje (...) z wyłączeniem działki A. Ponadto w kwestii ustalania działania oskarżonego z zamiarem bezpośrednim w zakresie podania zawyżonej powierzchni działek rolnych, istotne jest to, że działka rolna A/A1/A2, w której skład wchodzi działka ewidencyjna (...) w zakresie 14,50 ha, składa się z 25 działek ewidencyjnych, posiada nieregularny kształt oraz (...) nie posiada dla niej materiału graficznego. Brak jest też dowodu w sprawie, który podważałby wiarygodność twierdzenia oskarżonego, iż przy pomiarze działek posiłkował się portalem internetowym geoportal.pl. (...) skoro Sąd I instancji nie wskazał jednoznacznych i przekonujących dowodów celem wykazania działania oskarżonego z zamiarem oszukania (...) poprzez podanie zawyżonych powierzchni działek rolnych, to należało uniewinnić go od zarzucanego mu czynu, stwierdzając zdekompilowanie znamion oszustwa.

Wskazać jeszcze należy, iż opis czynu jak i stanu faktycznego przedstawiony w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia nie zawiera ustalenia, że oskarżony G. M., gdy składał wniosek o dopłaty do gruntów na 2010 r., chciał podać zawyżone powierzchnie działek rolnych, po to aby uzyskać wyższe płatności obszarowe. A przecież jak wynika jednolitych poglądów wyrażonych w doktrynie i orzecznictwie ***zamiar sprawcy jest faktem natury psychicznej i podlega takiemu samemu dowodzeniu jak elementy strony przedmiotowej określonego typu przestępstwa i me można go domniemywać***. Sąd Odwoławczy podzielił tu pogląd prezentowany przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 3 października 2006r., że: „ustalenia dotyczące zamiaru nie mogą opierać się wyłącznie na fragmentarycznych faktach wiążących się ze stroną wykonawczą, lecz powinny być wnioskiem koniecznym, wynikającym z analizy całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia, a w szczególności ze stosunku sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości osobistych i dotychczasowego trybu życia, pobudek oraz motywów działania i wszelkich innych przesłanek wskazujących na to, że sprawca, chciał przywłaszczyć pieniądze. Ustalenia o podmiotowej stronie czynu nie odnoszą się do czynu i sprawcy in abstracto, lecz chodzi o konkretny czyn i konkretnego sprawcę, działającego w ściśle określonej sytuacji i przy indywidualnie ustalonych okolicznościach. Nie trzeba przy tym szerzej wywodzić, że zamiaru nie można nigdy domniemywać ani domyślać się. Zamiar, w tego rodzaju zachowaniu, musi być ustalony w sposób pewny, wykluczający jakąkolwiek wątpliwość”.

Natomiast w przedmiotowej sprawie Sąd I instancji z samego faktu, iż w czasie kontroli działek rolnych użytkowanych przez oskarżonego ustalono, iż powierzchnia deklarowanych we wniosku o dopłaty działek rolnych A/A1/A2 i C/C1/C2, jest większa aniżeli powierzchnia działek stwierdzonych w czasie kontroli wywiódł, iż działał on z zamiarem bezpośrednim kierunkowym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i umyślnie podał zawyżone powierzchnie w/w działek rolnych. Zdaniem Sądu Odwoławczego rozumowanie to jest zbyt uproszczone i nie opiera się na obiektywnej ocenie wszystkich dowodów. Rzecz w tym, że przypisując w wyroku oskarżonemu sprawstwo przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, w uzasadnieniu tego wyroku Sąd Rejonowy ustaleń dotyczących bytu tych przestępstw w ogóle nie czynił. Sąd I instancji ograniczył się jedynie do przytoczenia kodeksowej treści tych przepisów. Jednakże pomimo braku przedstawienia ustaleń faktycznych w tym zakresie w opisie czynu zawarte zostało stwierdzenie, że oskarżony umyślnie wskazał we wniosku o dopłaty nierzetelne dane co do powierzchni działek oznaczonych jako A/A1/A2 i C/C1/C2. W ocenie Sądu Odwoławczego takiego stwierdzenia nie uprawniają nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, ale także obiektywne fakty wyłaniające się w sprawie. Dla przypisania oskarżonemu czynu z art. 286 § 1 kk, niezbędne było ustalenie, iż G. M. w celu uzyskania wyższych dopłat podał świadomie we wniosku zawyżone powierzchnie deklarowanych działek (...). Tych okoliczności nie da się wywieść z zebranego materiału dowodowego.

Rozważania w kwestii wykazania, iż oskarżony powinien działać z zamiarem bezpośrednim kierunkowym w zakresie podania we wniosku o dopłaty zawyżonych powierzchni działek rolnych, jako warunku przypisania mu przestępstwa z art. 286 § 1 kk, aktualizują się także odnośnie przypisania mu sprawstwa występku z art. 297 § 1 kk.

Z powyższych względów Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu (art. 415 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk).

O kosztach procesu Sąd Odwoławczy orzekł na podstawie przepisu przytoczonego w sentencji wyroku.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.